

[Løje.]

Jeg vil ogsaa gerne fæste Opmærksomheden paa den Stigning, der nu foreslaas, idet Handelsministeren udtalte, at det maatte anses for at være sandsynligt, at de 20 Øre var i Stand til at holde Dyrkerne skadesløse for den Stigning i Produktionsomkostningerne, der var sket, og den Stigning, der rimeligvis vilde komme, sandsynligvis allerede i indeværende Foraar. Der synes mig at være Grund til at fæste Opmærksomheden ved det, for det vil jo sige, at det, der sker, hvis dette Forslag ophøjes til Lov, ikke er, at Dyrkernes Kaar i og for sig forbedres, men, efter Handelsministerens Udtalelse, at de i nogen Maade opretholdes, idet Forhøjelsen af Prisen gaar til øgede Driftsomkostninger. Det vil med andre Ord sige, at naar det nu er nødvendigt at forhøje Sukkerprisen med 2 Øre, fra 33 til 35 Øre, er det ikke begrundet i, at man skaber bedre Vilkaar for Dyrkerne, men i, at Omkostningerne paa snart sagt alle Omraader stiger, ikke alene for Sukkerroedyrkerne, men ogsaa paa alle andre Omraader inden for Landbruget; derfor er det disse Omkostningers Stigning, der er Skyld i, at det er nødvendigt at forhøje Sukkerprisen med disse 2 Øre. Hvad Aarsagen er til disse Prisstigninger, kender vi alle; det er Spørgsmaal, vi har Lejlighed til at drøfte til saa mange andre Tider, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her.

Jeg vil ikke med disse Ord beklage, at Dyrkerne ikke faar mere, end de faar. De er selv gaaet ind paa disse Vilkaar, de maa følgelig anse dem for at være tilfredsstillende. Men jeg ønsker kun at understrege dette Forhold, for at det ikke skal se ud, som om det er disse Dele af Landbruget, som er inde paa denne Dyrkningsform, der er Skyld i, at Priserne paa denne Nødvendighedsartikel maa forhøjes.

Til Slut vil jeg gerne sige, at selv om vi maa opfatte Stillingen saaledes, at den foreslaaede Ordning, hvorom der er Enighed, er truffet under Forudsætning af, at der i det kommende Foraar betales et højere Arbejdsvederlag for Pasning af Roer — det er formentlig underforstaaet, men man er saa vidt mig bekendt ikke naaet til Enighed om dette Spørgsmaal, hvad der for øvrigt maa anses for at være i høj Grad uheldigt — selv om det er Tilfældet, maa

det i hvert Fald hævdes, at denne Lovgivning, der kun omfatter Dele af det danske Landbrug, forholdsvis meget begrænsede Omraader inden for det danske Landbrug, ikke kan skabe Basis for videregaaende og mere omfattende Fordringer fra Arbejdernes Side. Der er vel ikke meget at sige til, at naar der ydes Dyrkerne en højere Pris, forlanger Arbejderne ogsaa en bedre Betaling for det Arbejde, de udfører i Sukkerroedyrknings Tjeneste; men der er i hvert Fald en Del at sige til det, hvis det skulde gaa saadan, hvad der desværre synes at være Mulighed for, at der vil blive stillet videregaaende Krav vedrørende Arbejdsomkostningerne ved de forskellige andre Arbejder inden for de Bedrifter, hvor man er indstillet paa at dyrke Sukkerroer.

Det, der sker her, er kun, at man holder Dyrkerne skadesløse ved de 20 Øre pr. Dobbeltcentner, som man nu vil yde dem ud over, hvad man tidligere har ydet, og dette er følgelig ikke nogen økonomisk Basis for at kræve, at der skal betales mere for andre Arbejder inden for de paagældende Bedrifter. Men det skaber navnlig ikke nogen som helst Basis for, at de store Dele af det danske Landbrug, der ikke dyrker Sukkerroer — og det er langt den største Del —, ad denne Vej skal tvinges til at betale betydeligt mere for at faa deres Arbejde udført, saa meget desto mere, som de ikke vilde faa noget som helst Vederlag for denne øgede Udgift; tværtimod, vi har jo paa visse Omraader Prisfald, som maa virke meget urokkende.

Jeg synes derfor, der er Grund til ved denne Lejlighed at sige til dem, der har Indflydelse og Ansvar i denne Sag, at man bør dog vistnok gaa lidt varsomt med Dørene, man bør dog vistnok tage lidt varsomt paa hele dette Spørgsmaal. For jeg tror alligevel ikke, at det danske Landbrug, saaledes som det er stillet under de Vilkaar, man byder det, med Sindsro vil se paa, at man, fordi man nu, af mange forskellige Grunde, har anset det for ønskeligt gennem en Aarrække at etablere en Lovgivning som denne, benytter denne Lovgivning til at tiltvinge sig Rettigheder paa Omraader, som ikke har nogen som helst Forbindelse med Sukkerroedyrknings.

Jeg vil haabe, at de stærke Kræfter, der findes inden for Fagforeningerne, vil